

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Dend klare Sool gaar ned, det

Citation: Kingo, Thomas: "Dend klare Sool gaar ned, det", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 3*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 342. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo03val-shoot-workid92473.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 3

Dend Fierde Aften-Sang. (Melodien findis paa dend 24. og 25. Side.)

1.

Dend klare Sool gaar ned, Det qvelder meer og meer,
Hver Arbeydsmand er træt og sig om Hvile seer:
En Dag jeg nærmer' er ved Døden end som før,
Tiden mig
Saa sagtelig
Oplukker Dødsens Dør.

2.

Her skiftis Tjden om, her vexlis Dag og Nat,
Af Solen bliver kun en Skygge efterlat!
Saa Verdens Herlighed omsider Ende faar,
Mørken Grav
Og Orme-Drav
Vi sidst i Verden aaer.
343

3.

Tænk da, O tænk dig om, min Siæl, søg ey din Roo
I Verden, som ey veed at holde Stand og Troo!
Ræt nu var Solen her, nu er her jdel Mørk;
Verden var
Da lyvs og klar,
Nu er den som en Ørk.

4.

Jeg triner nu udi det Dugge-fulde Græß,
Naturen siger mig: Bie lit, stat her og læß:
See Morgen-blomsteret, hvor det er falmed nu,
Det vaar Fragt,
Nu er det slagt,

Ach! kom det dog ihu.

5.

Min Siæl, vær rolig lit, mens jeg mig tænker om,
Hvad dog min GUD hand er langmodig, mild og from,
Jeg seer mit Kontrafey i Blomster og i Høe,
Dag og Nat
Mig lærer brat
At jeg skal engang døe.

6.

Tak, tusind gange Tak, O GUD! som ævig er,
Og udi Tjden dog slig Omhu for mig bær!
Fra første Øyeblik der jeg af Rode randt,
Af mit Leer
Du gjorde meer
End jeg kand sige grandt.

*
– 344

7.

Du toede mig udaf mit syndig Føde-Blood,
Og gafst mig i din Søn en anden Voxe-Rood,
Du har opklekket mig udi dit reene Ord,
Ja min Siæl
Saa tiit og vel
Er spjsed ved dit Bord.

8.

End er jeg denne Dag ved din Barmhertighed
Ulykken gangen qvit, om Satan end var vred,
Du har og givet mig i Dag min Deel af Brød,
I min Skaal,
Med Himmel-maal,
Din Gunst og Naade flød.

9.

Men, O min GUD! giv til hvad jeg mod dig har brudt,
Agt ey de Spirer som af Syndsens Rood er skudt,
Løß min Samvittighed af sine Synders Baand,
Kast dem ned,
I Ævighed,
I Haved med din Haand.

10.

Stil du en Engle-Vagt omkring min Sove-Sted,
Lad Satan i mit Huus ey sætte noget Fied,
Luk Himlen i mit Sind, gjør Hu og Hierte reen,
Lad min Siæl,
Af Kiødets Pæl,
Ey finde noget Meen.
345

11.

Oplyvs din Meenighed og breed din Ære ud,
Omfavn med Kierlighed din aandelige Brud,
Som du i Norden har opelsked dig til Lov,
Stød dem om
Med rætviis Dom,
Som søge hendis Rov.

12.

GUd, lad din Salighed for Kongens Ansigt gaa,
Og hug hans Fiender af som Axeklipped Straa,
Formeer hans Herlighed, forlæng hans Lives Aar,
Gid hans Sæd,
I Dyder klæd
Stor Magt i Verden faar.

13.

Kingo, Thomas, *Samlede skrifter 3, 1939-74.*

O Naadens Fader, see og af din Himmel ned
I ald din Christendom, til hvers Nødtørfthed!
Jeg staar nu færdig til min Sovested at gaa,
Giv du mig
At jeg i dig
En rolig Nat kand faa.

14.

Kom, mægtig Engle-hær, lyvs HErrens Roo og Fred,
Paa Siæl og Legem, og hvad meer mig kommer ved,
Gak, Orme-sæk, og sov, GUD skal i Morgen dig
Vekke her,
Men siden der
Til Liv ævindeligh.

346